

Ion Luca Caragiale - Date biografice

1852-La 30 ianuarie s-a nascut la Haimanale-Prahova I.L.Caragiale, fiul lui Luca (secretar al Manastirii Margineni) si al Ecaterinei Caragiali. Astazi satul poarta numele marelui dramaturg.

1859-60-Primul an de scoala, la Ploiesti. Deprinde scrisul si cititul de la parintele Marinache si dascalul Haralambie, de la Biserica Sf. Gheorghe. Tatal devine avocat la Ploiesti.

1860-61-Baiatul urmeaza cursurile clasei a II-a la Scoala Domneasca nr. 1 Ploiesti.

1862-64-La aceeasi scoala, il are ca invatator pe Bazil Dragosescu, despre care pastreaza amintiri frumoase, intre care si vizita emotionanta a lui Cuza Voda. Obtine certificatul de absolvire a cursului primar.

1864-67-Frecventeaza Gimnaziul "Sf. Petru si Pavel" Ploiesti. 1868-68-Biografii afirma ca ar fi urmat clasa a V-a liceala la Bucuresti, unde se mutase familia.

1868-70-Urmeaza cursul de mimica si declamatie, tinut la Conservatorul din Bucuresti de Costache Caragiali, unul din unchii sai, autor dramatic si actor.

1870 -La 18 ani, este copist la Tribunalul Prahova, dupa dorinta batranului sau tata, care decedea bolnav de idropizie. Dupa inmormantarea tatalui, Ion Luca paraseste aceasta functie si este destituit. Ramane singurul sustinator al mamei sale Ecaterina si al surorii sale Lenci (cu 3 ani mai tanara).

1871-72-Sufler si copist la Teatrul National din Bucuresti.

1873-75-incepe cariera de gazetar in revista Ghimpele.

1875-76-"Girant responsabil" la ziarul Alegatorul liber.

1876-77-Redactor al Claponului. Cu F. Damăș edita ziarul Natiunea romana.

1878-Colaboreaza la Timpul, avandu-i colegi pe Eminescu si Slavici. Traduce din franceza tragedia in versuri Roma invinsa de Al. Parodi, reprezentata la 21 mai pe scena Teatrului National Bucuresti. Tot in mai, participa pentru prima oara la o intrunire a Societatii Junimea. in toamna T. Maiorescu il ia la Iasi, pentru a citi piesa O noapte furtunoasa.

1879- La 18 ianuarie - premiera comediei O noapte furtunoasa la Nationalul bucurestean. Face o calatorie la Viena.

1881-83-Este revizor scolar pentru judetele Neamt-Suceava si apoi Arges-Valcea.

1884- La 13 noiembrie, premiera capodoperei sale dramatice O scrisoare pierduta. Functionar al Regiei Monopolurilor.

1885- Premiera comediei D-ale carnavalului. Este profesor suplinitor la Liceul "Sf. Gheorghe" din Bucuresti. in Convorbiri literare apare studiul Comediile d-lui Caragiale semnat de Titu Maiorescu. Se naste Mateiu, fiu natural al Mariei Constantinescu, recunoscut de I. L. Caragiale.

1886- "Omul fara noroc" intra in zodia imbogatirii. Moare in Capitala vara primara a mamei sale, Ecaterina Momolo, batrana cu avere. Urmeaza un lung proces pentru mostenire, intre urmasi.

1887- Tipareste la Sibiu cartea Roma invinsa, tradusa de Caragiale. 1888-89-Director general al teatrelor. Staruintele sale nu sunt apreciate de oficialitati si demisioneaza. Moare mama sa Ecaterina Caragiali (73 ani), din familie ramanand numai el si sora-sa Lenci. La editura Socec, ii apare volumul Teatru. Se casatoreste cu Alexandrina Burelly, fiica arhitectului Gaetano Burelly. Calatorie in Italia.

1890-Premiera dramei Napasta la Nationalul bucurestean.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

1891-Apar volumele Teatru si Napasta, invinuite de imoralitate si respinse de la Premiul Academiei.

1892 -intrand in conflict cu junimistii, tine conferinta Gaste si gastii literare, la Ateneu. Apare volumul Pacat..., O facie de Paste, Om cu noroc (3 novele).

1893-Scoate prima serie a Moftului roman, cu A. Bacalbasa. Se naste al doilea fiu, Luca Ion, viitorul poet. Deschide prima sa berarie, scandalizandu-i din nou pe adversari.

1896- Publica volumul Schite usoare. Scoate pentru scurt timp Epoca literara, cu St. O. Iosif (secretar de redactie). Solicita directia Teatrului National din Iasi, dar este refuzat de primarul N. Gane.

1897- Apar volumele sale: Schite si Notite si Fragmente literare.

1899-Este numit registrator la Regia Monopolurilor Statului.

1901-Caragiale este sarbatorit la Ateneul Roman cu prilejul implinirii a 25 de ani de activitate literara. B. Delavrancea si Tache Ionescu il elogiaza, primind o pana de aur. Apare volumul Momente. La 1 aprilie, isi pierde slujba de la Regia Monopolurilor si scoate a doua serie din Moftul Roman. Este epoca procesului de calomnie intentat lui. Const. Al. Ionescu-Caion, un psihopat care publicase in Revista literara doua articole in care Caragiale era invinuit ca a plagiat piesa Napasta dupa un fictiv autor ungur, Istvan Kemeny.

1902- Prietenul sau Barbu Delavrancea pledeaza stralucit la Procesul Caion pentru Caragiale si gazetarul mincinos este condamnat in lipsa. Pana la urma Caion a fost achitat. Alta lovitura impotriva lui Caragiale: volumul Momente este respins de comisia de premii a Academiei.

1904 -Atacat mereu de adversari, respins de la premiul Academiei, Caragiale nu-si mai gaseste locul la Bucuresti. De aceea, impreuna cu familia face o calatorie in Italia, Franta, Germania. Acum ii revine partea din averea mostenita.

1905- Se stabileste cu cei dragi la Berlin, intr-un exil de buna voie. Face proiectul noii comedii Titirica, Sotirescu & Co, dar n-o va termina niciodata. Teatrul ii adusese, personal, numai necazuri.

1907 -Pastreaza legaturile cu prietenii din tara, fiindu-i dor de plaiurile natale. Publica pamfletul 1907, din primavara pana-n toamna. Reface bunele relatii cu Titu Maiorescu, pe care il invinuisese de falsificarea textelor lui Eminescu.

1908 -Publica in trei volume, la Editura "Minerva", Opere complete. Desi in ultimii ani de viata s-a stabilit la Berlin, face cateva calatorii in vatra romaneasca, inclusiv la Bucuresti.

1909 -Apar Kir Ianulea in Viata romaneasca.

1910 -Publica volumul Schita noua, care cuprinde schite si povestiri scrise in ultimii ani de munca literara.

1912 -implineste 60 de ani de viata si e tot la Berlin, departe de tara. Presedintele Societatii Scriitorilor Romani, Emil Garleanu, ii propune sarbatorirea la Bucuresti. Dar Caragiale are motive sa refuze aceasta sarbatorire, expedind delicatului sau prieten o telegrama, in stil caragialesc. La 9 iunie, I. L. Caragiale moare subit la Berlin si, mai apoi, corpul este adus la Bucuresti. Astazi isi are mormantul la Cimitirul Bellu, nu departe de Eminescu.